

NYÁRFABEREK

Tisza-parti nyárfaberek,
hulltak róla a levelek;
hazátlan, bús vándorlegény,
feküdtem arany szőnyegén.

Ki volt énnálam gazdagabb? –
Sütött a szelíd őszi Nap;
madár sem szólt; folyt a folyó,
ment rajta egy fehér hajó.

Madár nem szólt – elköltözött;
szél kóborolt a fák között;
sóhajtott a nyárfaberek,
s hulltak a sárga levelek.

Madár nem szólt, de fiatal,
fiatal volt a hős s a dal
a szívét nem, nem hagyta el –
arany lombszőnyegen hever,

s előtte van még a világ;
lesz még tavasz, dal és virág;
s legyen a tél bármily nehéz:
az elé is dalolva néz...

GYURKOVICS TIBOR

TÖBB

Több embert szerettem, mint lehet,
feleket, háromnegyedeket,
irgalmatlanul, irgalomra vártan,
pad-ágyon, szög-ágyon.

Több embert szerettem, mint lehet,
dédelgetően, részekre cibáltan,
gyermekkori glóriában –
most követelik az egészeket.